

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Blasphemia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

in integrum restituere impossibile essetialius vero: nec ipse Christus id prestare posset. Ad has voces statim gallus ipse profiliit. & alis collisus iusculum in discumbentium ora affudit. Blasphemii lepra statim hereditaria puniti sunt. *Vincensius libro 25. cap. 64.*

Vide Juramentum, Jusjurandum, Impietas.

Bonum, Bonitas.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

BONUM, Græcè ἀγαθόν, τὸ, & χρηστὸν, dicitur. Et est id, quod opponitur malo: estq; nomen generale, & honesta simul, atq; vitia complectens, vt bonum animi, bonum corporis, bonum fortunæ. Hinc si bonum virum dicimus, probum significamus: si bonum militem, fortem: si bonum imperatorem, prudentem: si bonum grammaticum, literatum: si bonum oratorem, facundum: si bonum iudicem, iustum: si bonum mercatorem, diuitem: si bonam faciem, pulchram. Sic è conuerso malum generale nomen est, & turpia simul, & detrimentosa complectens. Vnde malum virum dicimus, flagitiosum: malum militem imbecillum: malum imperatorem, imprudentem: malum grammaticum, rudem: malum oratorem, infacundum: malum iudicem, iniquum: malum mercatorem, inopem: malam faciem, deformem.

Bonum summum, est animi operatio secundum virtutem optimam & perfectissimam in vita perfecta, secundum Aristotelem libro 1. *Rhetoricorum.*

Bonum est, quod simplicius gratia est expetendum, secundum lib. 1. *Rhetoricorum.*

Bonitas, Græcè ἀγαθότης, ἡ, & ἀγαθότης, τῆς, ἡ: & ἀγαθότης, ἡ, bonus, vnde benignus dicitur, id est, liberalis, beneficus, clemens. Quare benignam terram appellamus, siuctus abunde ferentem. Plinius de Aegypto: Nulla est benignior tellus, nullus ager feracior. Inde benignitas, liberalitas, atque clementia.

Bonitas bonum est, quo mentes nulla quatiuntur perturbacione, ita à natura instructæ, vt mali nihil cogitent, aut etiam nolint, confingere nesciant: Cuius contrarium malitia, vel vt græco viar verbo, δόλος.

Bonorum appellatio aut ciuili, aut naturalis est. Bona ex naturali significatione, omnia comprehendunt, quæ profunt. Ex ciuili ad facultates tantum referuntur. Hinc distinctio bonorum corporis, & animi, apud Philosophos. *Alciatus tit. de Verb. sign. l. Bonorum appellacione.*

Bonum, Hebr. *Tob*: Bonitas, *Tub*, & *Tobah*, à verbo *Tob*, Bonus, pulcher, iucundus, utilis, amabilis, suauis, deliciosus fuit. Nominè *Tob* autem Hebræi intelligunt, quicquid bonum, pulchrum, letum, vile & beatum est, & quidem perfectè bonum, si de Deo vero intelligitur. Græcè, ἀγαθὸν à *Tob* fluxisse videtur. *Bon*, *Bonte*, Galli dicunt à *Tob*, literis inuersis, *Bar*, *Bon*. Vide Etymologicon trilingue Lugduni editum Anno 1607, apud Antonium de Harf, pag. 158. & 159. vbi multa obleruari digna de *Bono* & *Bonitate*.

¶ LOCI BIBLICI.

Summum bonum, *1. Sal. 16. 11.* Bonum sectandum, *1. Sal. 34. 14. & 37. 27. Esai. 1. 18. Amos 5. 9. 14. 15. Rom. 12. 9. Gal. 4. 18. 1. Thess. 5. 15. 21. Iac. 4. 17. 1. Pet. 3. 11. 5. Ioan. 8. 11.* Bonum non semper opponitur vitio, vt patet ex 1. *Corinth. 7. 1.* vbi significat idem quod commodum & expediens, vt declarat *1. Cor. 35.* Bonum non habitat in carne nostra, *Rom. 7. 18. 2. Cor. 3. 5.* Boni interdum ob malos plectuntur, *1. Cor. 7. 12. Rom. 13. 10. Deut. 24. 16. 10. Ez. ecli. 18. 26.* Bonus Deus solus, *Matth. 19. 17. Marc. 10. 18. Luc. 18. 19.*

Bonorum ordo triplex: sunt enim bona

1. Animi.
2. Corporis.
3. Fortunæ.

¶ SENTENTIÆ BIBLIÆ.

Amen dico vobis, nisi conuertamini, & fiat tanquam pueri, non ingrediemini in regnum cælorum. *Matth. c. 18. Luc. 9.*
Videte, ne cuiquam quicquid malum pro malo reddat, sed semper quod bonum est, persequamini. *Paul. 1. ad Thess. 5.*
Simplex credit omni dicto: quamdiu simplices iustitiae adherent, non afficientur pudore. *Proserb. 14.*
Condonata iniuriam proximo tuo, & tum peccata tua, te precante, dissoluentur. *Ecclesi. 28.*

¶ SENTENTIÆ PATRVM.

Virtutes quibus viuunt rectè, magna bona sunt. Species autem quorumlibet corporum, sine quibus rectè viuiri potest, media bona sunt. *Aug. de lib. Arb.*
Neque accepta duo sunt bona, quæ ante oculos eius malorum admitione maculantur. *Gregor. in Moral.*

Illæ est vera innocentia, quæ nec inimico nocet. *Quærens* ? qui cum alijs non nocet, nec sibi nocet, nocet, non est innocens. *August. super 1. Sal. 16.*

Innocens inter ipsa tormenta fruitur conscientia benignè maligantes, cum de pœna metuit, de innocentia gloriatur. *brof. ad Demetriadem.*

Gaude de innocentia & exulta gaude, inquam, quia quæsa est, vbi que secura. Si tentaris, proficis: si humiliaris, pugnas, vincis: si occideris, coronaris. Tu in seruatum periculo tuta, in custodia læta: tibi omnis reatus ab hoste uerfa militia subiugatur: te potentes honorant, fastidipes, magnates exquirunt, & illi nonnunquam te desiderant: tibi boni parent, mali inuident, zelant, & amant, cum bunt, nec vniquam puteris victrix non esse, etiam mites iustus deseruit. *Chrysof. in Homily.*

Simplicitas minime omnium suspicax est malorum. Malus quam citissime condemnat bonum: Bonum tantum quidem facile: nam qui ad mala non est propensus, spicionem quidem facili est. *Ex rursus Patrum.*

Ingenium expertis militia, tardius quoque suspicatur, si inimicum in manus tuas incidisse, noli putare temporationis, sed salutis: itaque tum maxime parcendum est, tum in nostra fuerint potestate. Si tibi quis molestus fuerit, ne sis molestus, alioqui illi similis fueris. Nemo malum, sed bono malum. *Chrysof. in Homily.*

Puritas innocentie conseruata, fons est & origo omnium virtutis. *Hugo.*

¶ POETICÆ SENTENTIÆ.

Oid eis ποικίλα καὶ καλὰ καὶ καλὰ ἐστὶν ἄνθρωπος.

Nullus bonus existens malum facinus committit.

Idem.

ὁς ἴδῃ σὺν εὐρίᾳ καὶ καλῶς καὶ καλῶς.

Quis iucundus res est, bonitas prudentia committit.

Idem.

Καὶ τὸν ἀγαθὸν μὲν ἀνὴρ, καὶ τὸν καλὸν ἄνθρωπον οὐκ ἔστιν ἴδιον.

Thcognis.

Τὸ καλὸν εἶναι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ καλὸν, ἢ τὸ καλὸν.

O Cyrene, vir quidem bonus animum semper habet.

Idem.

Et animosus est tamen in malis, tum in bonis conueniens.

Sophocles in Electra.

Oid eis τὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν καὶ καλὸν ἀνὴρ καὶ καλὸν.

Nullus bonus male viuendo bonam de se sententiam flare vult.

Idem.

Menander.

ὁ καλὸς ἐστὶν πολλὰ καὶ καλὰ καὶ καλὰ.

Vir bonus multis in locis salutaris.

Idem in Pallade.

Καὶ τὰς ἀπολαύσεις καὶ τὸν καλὸν καὶ καλὸν.

Et in rebus perplexis, vir bonus utilis est.

Idem in Homopatriis.

Εἰς πᾶσα καλὰ καὶ καλὰ καὶ καλὰ καὶ καλὰ καὶ καλὰ.

Tum καλὸν καὶ καλὸν καὶ καλὸν καὶ καλὸν καὶ καλὸν.

In omni tempore, & quauis inclinatione fortunæ.

Bonorum curam suscipit etiam Deus.

Nῆ τὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν καὶ καλὸν καὶ καλὸν καὶ καλὸν.

Illeis πᾶσα καὶ καλὰ καὶ καλὰ καὶ καλὰ καὶ καλὰ.

Beatæ res est bonitas per Mineram.

Vbi que & mirum Vera Virtutum.

Idem.

Alieni aperire noli.

Quidnam laboris nos exerceat.

Hoc te admonitum Solo. Bonorum quidem reus.

Soprem & iucundatum, coram oportet.

Tori populo declarare:

At si qua diuinitus grauior contigerit.

Homini bus fortuna.

Eam abscondere consentit.

Sophocles.

Ne multis euulges presentem fortunam;

Nam si eueatur, lugeri potest amplius.

Euripides.

Valam enim sortem suam restari.

Apud omnes, imperii hominis est: celare veri.

Dolorificum est quidem, in turpe diamnam adu.

Idem.

At si fiat, comprimendum est: sicite.

Abscondendo, nec omnibus enuiciandum.

Huiusmodi enim gaudium hostibus & rixam mouet.

Sapientes sua celant mala.

Bonus est, qui leges, & patrum statuta seruat.

Horat. lib. 1. Epit.

Vir bonus est quis?

Quis consultus patrum, qui leges iuratis, seruat.

Terent. Hec.

Namq; eo pacto maxime apud te meo erit imperium.

Cum illa quæ nunc in me iniqua est, aqua dicitur.